

ДУБНЕВИЧ Богдан Васильович

Випускник
Інституту економіки
і менеджменту
(2004)

Народний депутат
України VIII скликання

Доля Богданові Дубневичу випала непроста. Він усе життя працював, не покладаючи рук, тому досягнув багату. Відлік історії сім'ї Дубневичів сягає далекого 1949 р., коли під час операції «Вісла» їх вивезли з с. Радруж (нині Польща) та переселили на Львівщину. Відтак у травні 1962 р., вже на наших землях, у с. Зубра Пустомитівського району, в родині народився первісток — Богдан. Сім'я була небагатою, робітничою, батько Богдана Васильовича все життя пропрацював водієм, а мати — різноробочою.

У 1969 р. Б. В. Дубневич пішов до першого класу Зубрянської восьмирічної школи, а в 1972 р., після переїзду до Львова, продовжив навчання у Львівській СШ № 42. У 1977–1979 рр. здобував фах модельєра-закрійника у Львівському професійно-технічному училищі побутового обслуговування № 32, а з 1979 р. працював на Львівській фабриці пошиву і ремонту взуття. Після закінчення училища упродовж 1980–1982 рр. служив старшим сержантом у лавах Збройних сил.

У 1984 р. Богдан Дубневич став завідувачем ательє у Пустомитівському райпобуткомбінаті, де на той час працював і його молодший брат Ярослав. Згодом, у 1989 р., брати Дубневичі разом відкрили кооператив із виготовлення взуття. Того ж року Богдан Васильович зазнав переслідувань із боку більшовицького режиму за підприємницьку діяльність до 1992 р. Але випробування не зламали його, навпаки — запалили дух і додали віри в себе.

У 1993 р. Б. В. Дубневич обійняв посаду комерційного директора ТзОВ «Вольф», а в 1994 р. — директора ТзОВ «Оскар». Крім того, у 1993 р. Богдан і Ярослав Дубневичі заснували на базі колишнього радгоспу сільськогосподарське виробниче підприємство «Львівське», яке успішно розвивається й досі. У 1994 р. Богдан Васильович очолив правління цього підприємства, а за чотири роки, після його реорганізації у ТзОВ «АПП «Львівське», став директором, а згодом і генеральним директором. Упродовж 2004–2014 рр. він був президентом ТзОВ «Агропромислове підприємство «Львівське». Сільське господарство й нині залишається пріоритетною сферою інтересів Богдана Дубневича. У 2002 р. йому присвоєно почесне звання «Заслужений працівник сільського господарства України».

Сьогодні на підприємствах, засновниками яких свого часу були брати Дубневичі, працює близько 5 тис. осіб. Усі підприємства мають високу популярність на ринку

праці, адже пропонують робітникам одні з найкращих у регіоні умови, зокрема достойну зарплатню й високий рівень соціального забезпечення.

Відчуваючи зі збільшенням масштабів діяльності у сфері бізнесу все більшу потребу в самовдосконаленні, у 2002 р. Богдан Дубневич став студентом Інституту економіки і менеджменту Національного університету «Львівська політехніка», де отримав повну вищу освіту за спеціальністю «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності» (магістр з менеджменту). У 2006 р. він закінчив також Інститут післядипломної освіти Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна, де здобув кваліфікацію спеціаліста-економіста.

Не забуває Богдан Васильович і про добрі справи: допомагає вдовам, сиротам та іншим соціально незахищеним верствам населення. Зокрема є засновником благодійного фонду, який реалізовує програму із надання благочинної допомоги.

За роки невтомної праці Богдан Дубневич здобув неабияку народну довіру. В 1998–2002 та 2010–2014 рр. його обирали депутатом Львівської обласної ради, а в 1994–1998 та 2006–2010 рр. — депутатом Пустомитівської районної ради. А в 2014 р., здобувши беззаперечну перемогу за одномандатним округом № 118, що охоплює частину Личаківського й Шевченківського районів Львова та Пустомитівський район Львівської області, Б. В. Дубневич став депутатом Верховної Ради України VIII скликання. Входить до складу Комітету ВРУ з питань бюджету. Як народний депутат, Богдан Васильович невтомно дбає про своїх виборців. Він допомагає в розбудові садочків, шкіл і медичних амбулаторій, надає матеріальну підтримку церковним громадам. Велику частку допомоги відправляє бійцям на Схід України, де триває війна.

Життєве кредо Богдана Дубневича — «І словом, і ділом». Він ніколи не шкодував сил на те, аби доводити це гасло на практиці. Богдан Васильович досягнув великих успіхів не лише в професійному, а й у особистому житті. Разом із коханою дружиною Тетяною виховав трьох дітей: доньку Богдану та Надію й сина Павла, який сьогодні є студентом Львівського техніко-економічного коледжу НУ «Львівська політехніка». А ще Богдан Дубневич — щасливий дідусь, адже доньки подарували йому чудових онуків.